

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Семича Олександра Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 22, частини третьої статті 292 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
19 серпня 2019 року
№ 219-3(II)/2019

Справа № 3-218/2019(4869/19)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого, доповідача,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Семича Олександра Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 22, частини третьої статті 292 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Семич О.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 22, частини третьої статті 292 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Згідно з частиною четвертою статті 22 Кодексу Верховному Суду як суду першої інстанції підсудні справи щодо встановлення Центральною виборчою комісією результатів виборів або всеукраїнського референдуму, справи за позовом про дострокове припинення повноважень народного депутата України, а також справи щодо оскарження актів, дій чи бездіяльності Верховної Ради України, Президента України, Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів.

У частині третій статті 292 Кодексу зазначено, що Велика Палата Верховного Суду переглядає в апеляційному порядку судові рішення Верховного Суду, ухвалені ним як судом першої інстанції.

Автор клопотання, стверджуючи про порушення оспорюваними положеннями Кодексу приписів частини першої статті 55, частини першої статті 124, статті 126, статті 130 Основного Закону України, зазначає, що „Верховний Суд, всупереч цим гарантіям, порушив моє право на справедливий, на підставі Закону, суд, адже Законом передбачено зобов’язання вчинення судами, їх посадовими особами (судьями) згідно з ч. 1, ч. 2 ст. 19, ч.1 ст. 58, ст. 68, п.1 (основні обов’язки громадянина) ч. 1 ст. 92 Конституції України і п. 5 ст. 3 Закону – певних дій, однак застосування норм КАС України в повному обсязі замість застосування їх в частині, дозволило судам не вчиняти ті дії.“.

На підтвердження своєї позиції Семич О.І. посилається на Конституцію України, закони України, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Рішення Конституційного Суду України від 9 липня 1998 року № 12-рп/98 та судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З конституційної скарги вбачається, що автор клопотання не навів обґрунтування неконституційності оспорюваних положень Кодексу, а фактично висловив незгоду з існуючим законодавчим урегулюванням та з судовими рішеннями, які були прийняті у його справі, обмежившись цитуванням окремих норм Конституції України і законів України. Однак таке посилення без наведення аргументів щодо невідповідності Основному Закону України оспорюваних положень Кодексу не є обґрунтуванням їх неконституційності.

Також Семич О.І. не навів аргументів стосовно того, яким чином застосування оспорюваних положень Кодексу призвело до порушення його конституційних прав, та не розкрив логічного зв'язку між оспорюваними положеннями Кодексу та приписами Конституції України, оскільки предмет регулювання положень частини четвертої статті 22, частини третьої статті 292 Кодексу не співвідноситься з твердженнями автора клопотання щодо порушення зазначених ним прав.

Отже, Семич О.І. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Семича Олександра Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 22, частини третьої статті 292 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**